

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému **J. M. a spol. pre prečin podplácania spolupáchatel'stvom** podľa § 20, § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných J. M., M. M. a RNDr. F. O. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 16. apríla 2010, sp. zn. PK-2T 18/2009, na neverejnom zasadnutí konanom 2. júna 2011 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. **sa** napadnutý rozsudok **z r u š u j e .**

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. **sa vec v r a c i a** súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 16. apríla 2010, sp. zn. PK-2T 18/2009, boli obžalovaní J. M. a M. M. uznaní za vinných z prečinu podplácania spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 333 ods. 1 Tr. zák. a obžalovaný RNDr. F. O. zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

obžalovaní J. M. a M. M.

J. M. prostredníctvom M. M. na bližšie nezistenom mieste V. v období od 10. decembra 2007 do 12. marca 2008 prisľúbil obžalovanému RNDr. F. O. finančný úplatok vo výške 340 000 Sk (11 285,32 €) za to, že ako poslanec M. zvolený ako nezávislý kandidát na spoločnej kandidátke politických strán S.S.H.S. bude sám hlasovať, a zabezpečí aj ďalšie poslanecké hlasy svojho poslaneckého klubu potrebné na schválenie dvoch poslaneckých návrhov týkajúcich sa v prvom návrhu schválenia prevodu vlastníctva nebytového priestoru nachádzajúceho sa v rodinnom dome na ul. H., číslo parcely X., na prízemí so vstupom z H. s výmerou 130,16 m², vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach domu a alikvotnej časti pozemkov o veľkosti 3 165/10 000 prislúchajúceho k nebytovému priestoru pre nájomcu nebytového priestoru podnikateľský subjekt J. M., S., za cenu 3 620 000 Sk (120 161,98 €) a v druhom návrhu odpredaja bytov Č. v rodinnom dome H., súpisné číslo X. na parcele č. X., k.ú. S.S., v rozsahu byt Č. vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 3 337/10 000 pre J. M. a A. M. za kúpnu cenu 870 000 Sk (28 878,71 €) a byt Č., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 3 498/10 000 pre Mgr. J. U. za kúpnu cenu 1 000 000 Sk (33 199,92 €),

obžalovaný RNDr. F. O.

v presne nezistenom čase v období od 10. decembra 2007 do 12. marca 2008 na bližšie nezistenom mieste V. ako poslanec M. zvolený ako nezávislý kandidát na spoločnej kandidátke politických strán S.S.H.S., si dal sľúbiť od obžalovaného J. M. prostredníctvom obžalovaného M. M. finančnú hotovosť vo výške 340 000 Sk (11 285,32 €) za to, že na rokovaníach M. pri schvaľovaní dvoch samostatných návrhov týkajúcich sa v prvom návrhu schválenia prevodu vlastníctva nebytového priestoru nachádzajúceho sa v rodinnom dome na ul. H., súpisné číslo X., k.ú. S.S. č. parcely X., na prízemí so vstupom z H. s výmerou 130,16 m², vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach domu a alikvotnej časti pozemkov o veľkosti 3 165/10 000 prislúchajúceho k nebytovému priestoru pre nájomcu nebytového priestoru podnikateľský subjekt J. M., S., za cenu 3 620 000 Sk (120 161,98 €) a v druhom návrhu odpredaja bytov Č. v rodinnom dome H., súpisné číslo X. na parcele č. X., k.ú. S.S., v rozsahu byt Č. vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných

častiach a zariadeniach domu ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 3 337/10 000 pre J. M. a A. M. za kúpnu cenu 870 000 Sk (28 878,71 €) a byt Č., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 3 498/10 000 pre Mgr. J. U. za kúpnu cenu 1 000 000 Sk (33 199,92 €) bude ako poslanec M. hlasovať za ich schválenie a taktiež aj za to, že zabezpečí ďalšie poslanecké hlasy svojho poslaneckého klubu, pričom dňa 11. marca 2008 na XIII. rokovaní M. hlasoval za tieto návrhy.

Za to boli obžalovaní **J. M. a M. M.** odsúdení podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest, a to obžalovaný J. M. vo výške 7 000 € a obžalovaný M. M.. vo výške 3 000 €.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obom obžalovaným náhradné tresty odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov u každého z nich.

Obžalovaný **RNDr. F. O.** bol odsúdený podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. stanovil obžalovanému skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému zákaz stretávania sa s obžalovanými J. M. a M. M. počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj peňažný trest vo výške 5 000 €.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. rozhodol, že vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1(jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti výkonu akejkoľvek funkcie v orgánoch miestnej samosprávy na dobu 5 (päť) rokov.

Naproti tomu špecializovaný trestný súd tým istým rozsudkom obžalovaného **Ing. P. C.** oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby pre skutok po právnej stránke posúdený ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ s poukazom na § 140 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 28. februára 2008 ako poslanec M. po otvorení XIII. rokovania M. v rozpore s § 14 ods. 1, ods. 2, § 15 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6 a § 16 Rokovacieho poriadku M. v úmysle zadovážiť pre obžalovaného J. M. neoprávnený prospech, účelovo predložil dva už predtým neschválené poslanecké návrhy bez prerokovania v majetkovej komisii a v mestskej rade týkajúce sa v prvom rade návrhu schválenia prevodu vlastníctva nebytového priestoru, ktorý sa nachádza v rodinnom dome na ul. H., súpisné číslo X., katastrálne územie S., číslo parcely X., na prízemí so vstupom z H. s výmerou 130,16 m², vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach domu a alikvotnej časti pozemkov o veľkosti 3 165/10 000 prislúchajúceho k nebytovému priestoru, pre nájomcu nebytového priestoru podnikateľský subjekt J. M., S., za cenu 3 620 000 Sk (20 161,98 €) a druhý návrh týkajúci sa odpredaja bytov Č. a Č. v rodinnom dome H., súpisné číslo X., na parcele č. X., k. ú. S.S., v rozsahu byt Č., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 3 337/10 000, pre J. M. a A. M. za kúpnu cenu 870 000 Sk (28 878,71 €) a byt Č., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu ako aj spoluvlastníckeho podielu na pozemku vo veľkosti 3 498/10 000, pre Mgr. J. U. za kúpnu cenu 1 000 000 Sk (33 199,92 €) takým spôsobom, aby sa poslanci zúčastnení na predmetnom rokovaní nemali možnosť s týmito návrhmi oboznámiť, aby ani nevedeli čo bolo predložené, čo malo napomôcť hlasovaniu v prospech odpredaja týchto nehnuteľností na základe čoho boli poslancami predmetné návrhy schválené a zaradené do rokovania na predmetnej schôdzi ako samostatné body Č. 3/1 a 23/2 a dňa 11. marca 2008 boli poslancami M.M. na pokračovaní XIII. rokovania M.M.M. aj poskytnutím jeho poslaneckého hlasu schválené, pričom postupoval aj v rozpore s § 25 ods. 1 písm. d/ a § 26 zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) do viny u obžalovaných J. M. a M. M., do viny i trestu v prípade obžalovaného RNDr. F. O. a do oslobodenia v prípade obžalovaného Ing. P. C. a obžalovaní J. M., M. M. a RNDr. F. O. podali odvolanie do viny. Včas podané odvolanie všetci odôvodnili v osobitnom písomnom podaní, obžalovaní prostredníctvom svojich obhajcov.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie podáva v neprospech obžalovaných. Vyslovil názor, že obžalovaný RNDr. F. O. konal ako verejný činiteľ (§ 128 ods. 1 Tr. zák.), keďže konal ako poslanec orgánu územnej samosprávy. Pripustil, že obžalovaný nemal sám o sebe rozhodovaciu právomoc, ale je zrejmé, že nie každý občan má právo rozhodovať o návrhu na odpredaj majetku mesta, ale toto právo má presne vymedzený okruh osôb, medzi inými aj poslanci M.M., teda osoby pri výkone funkcie verejného činiteľa. Obžalovaný sa dopustil konania v súvislosti s výkonom funkcie verejného činiteľa – poslanca M.M., pretože právo hlasovať o takýchto návrhoch môžu len poslanci M.M., ktorí sú verejnými činiteľmi. Ak obžalovaný prijal úplatok za hlasovanie v M., konal ako verejný činiteľ. Potom obžalovaný J. M., ktorý prostredníctvom obžalovaného M. M. poskytol obžalovanému RNDr. O. ako poslancovi M.M. úplatok za jeho kladné hlasovanie za návrh na odpredaj majetku mesta a za získanie ďalších poslaneckých hlasov, tak poskytli úplatok verejnému činiteľovi.

K oslobodzujúcej časti rozsudku prokurátor v odvolaní uviedol, že obžalovaný Ing. P. C. ako poslanec M.M. mal v zmysle § 65 ods. 2 rokovacieho poriadku M. oprávnenie predkladať mestskému zastupiteľstvu podnety a návrhy, ale na druhej strane rokovací poriadok upravuje aj postup, akým spôsobom sa návrhy predkladajú. Prípravu materiálov k rokovaniu M. M. upravuje § 14 rokovacieho poriadku, podľa ktorého majú byť predkladané materiály vypracované tak, aby poskytovali pravdivé, právne a vecne overené informácie, ktoré výstižne a zrozumiteľne objasňujú problém, ktorý má byť prerokovaný. Podľa odseku 2 predmetného ustanovenia, materiál, ktorý nebol spracovaný a predložený podľa odseku 1, nemôže byť predmetom rokovania M. M. Mimoriadne možno takýto návrh predložiť aj na návrh poslanca mimo programu rokovania. Čo sa týka zaradovania návrhov na rokovanie

M.M. prokurátor poukázal na § 15 ods. 1, ods. 2, ods. 3 rokovacieho poriadku ako aj na ustanovenie § 25 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov. V danom prípade obžalovaný Ing. P. C. nepostupoval v súlade s citovanými ustanoveniami. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že predmetné návrhy predložil účelovo priamo na rokovanie M. M. tak, aby sa poslanci s týmito návrhmi nemohli vopred oboznámiť. Obžalovaný podľa prokurátora svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu.

V závere svojho odvolania navrhol napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovaným J. M., M. M. a RNDr. F. O. zrušiť vo výroku o vine a konanie obžalovaných J. M. a M. M. kvalifikovať podľa obžaloby ako prečin podplácania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a konanie obžalovaného RNDr. F. O. ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Čo sa týka uložených trestov, nemá výhrady voči trestom uloženým obžalovaným J. M. a M. M. Obžalovanému RNDr. F. O. navrhol uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, s ostatnými trestami u tohto obžalovaného vyslovil spokojnosť.

V prípade obžalovaného Ing. P. C. navrhol oslobodzujúci výrok napadnutého rozsudku zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný J. M. v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd sa v jeho prípade nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Naďalej trvá na tom, že žalovaného skutku sa nedopustil, nikomu úplatok nesľúbil, ani nedal. Vytýkal súdu prvého stupňa, že celé rozhodnutie o jeho vine je založené iba na záznamoch z odpočúvania telefonických hovorov. V súvislosti s týmito záznamami uviedol, že nie všetko, čo odznelo v rámci telefonických hovorov bolo vážne myslené a pravdivé. Väčšina jeho výrokov bola vedená v snahe dosiahnuť cieľ, ktorý bezprostredne sledoval, aby sa celá záležitosť odpredaja bytu a nebytových priestorov pohla z mŕtveho bodu a celý proces sa uzavrel. S touto jeho obranou sa súd prvého stupňa nezaoberal. Ďalej poukázal na skutočnosť, že svedok Ing. J. M. podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky sťažnosť, kde namietal, že vydaním príkazu na jeho odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky došlo k porušeniu jeho základných práv, pričom ústavný súd jeho sťažnosť prijal. Na potvrdenie toho doložil k odvolaniu kópiu

uznesenia ústavného súdu, č. k. II.ÚS 176/2010-9, z 8. apríla 2010. Podľa jeho názoru mal súd vyčkať na rozhodnutie ústavného súdu o podanej sťažnosti, pretože sa tým vyrieši otázka, či príkaz na odpočúvanie jeho telefónu bol vydaný v súlade s Ústavou, resp. s medzinárodnou zmluvou o ľudských právach.

Okrem toho vytýkal, že vyšetrovateľ už v prípravnom konaní podrobil selekcii získané záznamy z odpočúvania telefonických hovorov a predložil súdu iba niektoré nahrávky, ktoré on sám považoval za relevantné. Nedá sa vylúčiť, že z ďalších záznamov, ktoré boli uskutočnené a ktoré nemal súd k dispozícii, možno dospieť k iným záverom. Navrhol preto svojmu odvolaniu vyhovieť, zrušiť napadnutý rozsudok vo vzťahu k jeho osobe a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby.

Obžalovaný M. M. v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že v priebehu celého konania nebol produkovaný priamy dôkaz, ktorý by vyvracal jeho obranu. Výrok súdu o jeho vine je postavený na subjektívnom výklade niekoľkých telefonátov bez potvrdenia konkrétnym dôkazom. Navrhol preto napadnutý rozsudok vo vzťahu k jeho osobe zrušiť a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby.

Obžalovaný RNDr. F. O. úvodom svojho odvolania uviedol, že súd prvého stupňa správne vychádzal z ustálenej súdnej praxe a správne odôvodnil záver, že ho nemožno považovať za verejného činiteľa. V tejto otázke sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia, a preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

V ďalšom však nesúhlasí so závermi špecializovaného trestného súdu. Pri ustálení jeho viny vychádzal predovšetkým z obsahu telefonických hovorov najmä medzi obžalovanými M. a M. z 10. decembra 2007, 11. decembra 2007, 28. februára 2008, 11. marca 2008, 12. marca 2008 a 25. marca 2008 ako aj hovorov medzi ním a obžalovaným M. z 25. februára 2008, 11. marca 2008, 12. marca 2008 a 25. marca 2008. Poukázal na rozpory vo vyjadreniach obžalovaného M. Konkrétne poukazoval na jednotlivé hovory, ktoré podľa neho vyvracajú tvrdenia súdu o jeho vine. Za najzávažnejší nedostatok náležitého zistenia skutkového stavu však považuje skutočnosť, že vyšetrovateľ i prokurátorka svojím jednostranným rozhodnutím urobili účelovú selekcii záznamov z odpočúvania. Len časť sprístupnili obhajobe a predložili súdu. Oprávnené sa preto domnieva, že išlo najmä o tie, ktoré mali preukázať ich vinu. Vytýkal, že v spise nie je žiadny

záznam z odpočúvania jeho osobného telefónu, žiadny záznam z toho, že by niekomu volal, prípadne niekto volal jemu, čo považuje za absurdné. Poukazoval na ustanovenie § 115 ods. 8 Tr. por., ktoré ustanovenie orgány činné v trestnom konaní nerešpektovali. V závere svojho odvolania navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. a/ - písm. c/ Tr. por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. Dospel pritom k záveru, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, ktoré trpí podstatnými chybami konania, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.) a rozsudok súdu prvého stupňa je založený na nejasných a neúplných skutkových zisteniach, pričom sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), a tým vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na ktorých objasnenie bude potrebné dôkazy opakovať, alebo vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

Predovšetkým treba uviesť, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o vine obžalovaných J. M., M. M. i RNDr. F. O. založil na základe záznamov z odpočúvania telefonických hovorov medzi obžalovanými, pričom v dôvodoch rozhodnutia konkrétne spomenul záznamy z hovorov medzi obžalovanými M. a M. uskutočnenými v dňoch 10. decembra 2007, 11. decembra 2007, 28. februára 2008, 11. marca 2008, 12. marca 2008 a 25. marca 2008 a záznamy z odpočúvania telefonických hovorov medzi obžalovanými M. a O. z 25. februára 2008, 11. marca 2008, 12. marca 2008 a 25. marca 2008. Práve na túto skutočnosť poukazovali obžalovaní aj v dôvodoch svojho odvolania s tým, že žiadny iný relevantný dôkaz v ich neprospech nebol v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní produkovaný.

V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že trestné stíhanie v našom právnom poriadku je vedené vyhládavacou zásadou a zásadou oficiality (§ 2 ods. 6 Tr. por.) a že v trestnom konaní v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. môže za dôkaz slúžiť všetko, čo môže

prispieť k náležitému objasneniu veci, teda aj informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov, pokiaľ boli získané zákonným spôsobom.

Z ustanovenia § 278 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa iba o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. V posudzovanej veci to znamená, že súd mohol pri svojom rozhodnutí prihliadať na informácie získané pomocou informačno-technických prostriedkov (záznamy z odpočúvania), pokiaľ boli v priebehu hlavného pojednávania tieto dôkazy vykonané zákonným spôsobom. Predpokladom vykonania takéhoto dôkazu je však spísanie protokolu o tomto úkone, ktorý musí obsahovať zákonom stanovené podstatné náležitosti (§ 115 ods. 6 Tr. por.). Nevyhnutnou súčasťou tohto protokolu, ktorý vyhotovuje príslušník policajného zboru vykonávajúci odpočúvanie je uvedenie údajov o mieste, čase a zákonnosti vykonávania odpočúvania ako i osobe, ktorá záznam vyhotovila. Do spisu sa zakladá, ak to vyhotovený záznam umožňuje doslovný prepis záznamu o uskutočnenej telefonickej prevádzke, ktorý sa neutajuje. V prípade, že doslovný prepis záznamu obsahuje utajované skutočnosti, utajujú sa podľa osobitného predpisu.

Procesný postup ako má súd na hlavnom pojednávaní vykonať dôkazy získané pomocou informačno-technických prostriedkov presne upravuje ustanovenie § 270 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého zvukový, obrazový alebo obrazovo-zvukový záznam sa ako dôkaz vykoná na technickom zariadení. Ak to povaha veci pripúšťa, môže sa vykonať aj oboznámením jeho písomného prepisu. Súčasťou výkonu tohto dôkazu je aj správa o tom, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný. Tieto skutočnosti súd zisťuje z listín založených v utajovanej prílohe, a tak fakticky verifikuje, či záznam o odpočúvaní telekomunikačnej prevádzky bol vykonaný zákonným spôsobom.

V posudzovanej veci však z prepisu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 16. februára 2010 (č.l. 297-313 prepisu) nevyplýva, ako súd prvého stupňa verifikoval zákonnosť vydania súdnych príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky v rozsahu, ako boli povereným príslušníkom policajného zboru vykonávajúcim odpočúvanie vykonané. Žiadna vyššie spomínaná správa nebola na hlavnom pojednávaní oboznámená. Získané záznamy z odpočúvania síce súd prvého stupňa prehral na technickom zariadení, avšak na tento dôkaz nemožno vzhľadom na vyššie citované ustanovenie prihliadať, pretože nebol vykonaný zákonným spôsobom. K tomu, aby súd prvého stupňa mohol získané záznamy použiť

ako dôkaz, bude potrebné verifikovať, či odpočúvanie a záznamy z nich boli vykonané v súlade s Trestným poriadkom. V danom prípade to znamená, že v zápisnici o hlavnom pojednávaní sa zaznamenajú skutočnosti, akým spôsobom a kým bol záznam vyhotovený alebo získaný. Následne bude môcť súd vykonať dôkaz opätovným prehratím záznamov na technickom zariadení v súlade s ustanovením § 270 ods. 2 Tr. por. Pri dodržaní tohto postupu bude dôkaz vykonaný zákonným spôsobom a súd bude môcť na takto vykonaný dôkaz pri svojom rozhodovaní prihliadnuť.

Ďalším pochybením súdu prvého stupňa, ako na to správne poukázali aj obžalovaní v dôvodoch svojho odvolania je skutočnosť, že orgány prípravného konania a prokurátor nezabezpečili do spisu všetky nahrávky telefonických hovorov medzi obžalovanými. Súčasťou spisového materiálu sú prepisy hovorov i CD nosiče obžalovaných M., M., C., ako aj svedkov Mgr. U., Ing. M., ale už nie obžalovaného RNDr. O.. U tohto obžalovaného orgány prípravného konania založili do spisu iba výpis odchádzajúcich hovorov z jeho telefónu. Možno preto súhlasiť s námietkami obžalovaných, že v prípravnom konaní došlo k určitej selekcii hovorov. Obžalovaní, ich obhajcovia, ani súd prvého stupňa tak nemali možnosť oboznámiť sa so všetkými zadováženými dôkazmi. Uvedeným postupom tak došlo k závažnému porušeniu práv obhajoby a možno súhlasiť s námietkami obžalovaných, že vo veci nebol náležite zistený skutkový stav. Najvyšší súd pritom zistil, že všetky nahrávky ešte existujú na príslušnom útvaru Policajného zboru. Zatiaľ nedošlo k ich zničeniu podľa § 115 ods. 8 Tr. por. Z toho dôvodu bude potrebné všetky CD nosiče s nahrávkami telefonických hovorov od príslušného útvaru vyžiadať, a potom vykonať dôkaz na hlavnom pojednávaní ich prehratím na technickom zariadení. Posúdenie dôležitosti jednotlivých nahrávok pre potreby trestného konania v danom prípade bude na senáte súdu prvého stupňa.

Odvolacie námietky prokurátora smerovali aj voči právnej kvalifikácii konania obžalovaných J. M., M. M. a RNDr. F. O., ku ktorej dospel súd prvého stupňa. Zmenu právnej kvalifikácie súd v podstate odôvodnil tým, že obžalovaný RNDr. O. bol síce voleným funkcionárom samosprávy – poslancom M.M., napriek tomu ho nemožno považovať za verejného činiteľa. Pojem právomoci musí podľa súdu prvého stupňa obsahovať v sebe vždy prvok moci a rozhodovania. V posudzovanom prípade však prvok moci a rozhodovania obžalovanému neprislúchal. O odpredaji totiž rozhodol kolektívny orgán – M. V tejto súvislosti poukazoval súd prvého stupňa na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tz 22/2004.

V tejto súvislosti považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že so závermi uvedenými v citovanom uznesení, sp. zn. 2 Tz 22/2004, je potrebné súhlasiť. Zároveň však pripomína, že išlo celkom o iný prípad a závery v ňom uvedené nemožno automaticky aplikovať na teraz posudzovanú vec.

Kto je verejným činiteľom upravuje ustanovenie § 128 Tr. zák., pričom podľa tohto ustanovenia treba za verejného činiteľa považovať aj poslanca orgánu územnej samosprávy. V posudzovanej veci obžalovaný RNDr. F. O. vystupoval ako v komunálnych voľbách z roku 2006 riadne zvolený poslanec M.M. Práve preto ako na poslanca M.M. sa na neho obrátil obžalovaný M. s tým, aby pri hlasovaní o odpredaji majetku mesta presadil jeho odpredaj spoluobžalovanému M. Súd prvého stupňa pri právnej kvalifikácii použil príliš zúžený a tým aj nesprávny výklad ustanovenia § 128 Tr. zák. Tu treba vychádzať z príslušných ustanovení zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, ktoré upravujú právomoci orgánov miestnej samosprávy a práva poslancov. Vzhľadom k tomu je potrebné súhlasiť s názorom prokurátora, že obžalovaný ako poslanec síce nemal sám o sebe rozhodovaciu právomoc, ale na druhej strane jedine ako poslanec M. M. mohol rozhodovať o návrhu na odpredaj majetku mesta, pričom pri rozhodovaní bol povinný obhajovať záujmy mesta a jej obyvateľov.

Pokiaľ by sa po doplnení dokazovania potvrdila skutková verzia uvedená v obžalobe, potom bude potrebné z hľadiska právneho posúdenia konania obžalovaného RNDr. O. uvažovať o tom, že sa konania dopustil v súvislosti s výkonom funkcie verejného činiteľa. Prichádza do úvahy posúdiť jeho konanie podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Následne i konanie obžalovaných J. M. a M.. M. by bolo potrebné kvalifikovať v súlade s obžalobou ako prečin podplácania spolupáchateľstvom podľa § 20, § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože konania sa dopustili voči verejnému činiteľovi.

Z tohto pohľadu sa potom tresty uložené súdom prvého stupňa javia neprimerane mierne a v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1 Tr. zák. Trest v zmysle tohto ustanovenia má nielen ochrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, ale zároveň zabezpečiť aj prevýchovu páchatel'a a súčasne zabezpečiť prevenciu, t.j. odradiť iných od páchania trestných činov. Súdom uložené tresty však podľa názoru najvyššieho súdu neplnia ani jednu funkciu.

V posudzovanej veci podal prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaných, a preto v prípade zmeny právnej kvalifikácie ich konania nič nebráni súdu prvého stupňa, aby uložil obžalovaným prísnejšie tresty v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Čo sa týka odvolania prokurátora vo vzťahu k obžalovanému Ing. P. C., najvyšší súd pripomína, že zistené procesné pochybenia so záznamami telefonických hovorov sa vzťahujú aj na tohto obžalovaného. Za danej situácie je potom rozhodnutie súdu prvého stupňa v prípade obžalovaného Ing. P. C. predčasné. Pre ich procesnú chybu nebolo možné takto získané záznamy telefonických hovorov hodnotiť. Z toho dôvodu nepovažoval za potrebné zaoberať sa bližšie dôvodmi uvedenými v odvolaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania obžalovaných J. M., M. M., RNDr. F. O. ako aj prokurátora rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Úlohou súdu prvého stupňa bude vykonať procesné úkony a dôkazy, ktorých nevykonanie sa v tomto uznesení vytýka, prípadne aj ďalšie, pokiaľ sa pre riadne objasnenie veci ukáže byť nevyhnutným a potom vo veci v súlade so zisteným skutkovým stavom a so zákonom meritórne rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 2. júna 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.

predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: A. Halászová